

34/8.

მეცნიერებათა აკადემიის გაზეთი

1-2

1999

ბეკვლა

რადიოკვიკა

მოქმედი კვირები:

1. დეკაბერი

2. იანვარი

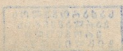
3. თებერვალი

4. მარტი

5. აპრილი

გოგო: გცივა, ბებო?
 დედაბერი: ჰა?
 გოგო: გცივა-მეთქი?
 დედაბერი: არა, არა.
 გოგო: ვინდა, ჩაის მოგიტან.
 დედაბერი: რაო?
 გოგო: ცხელ ჩაის მოგიტან,
 ვინდა?
 დედაბერი: არა მცივა, გოგო,
 არა!
 გოგო: ხომ არ გშია?
 დედაბერი: ჰა?
 გოგო: ხომ არ გშია-მეთქი.
 დედაბერი: რომელი საათია?
 გოგო: ათი.
 დედაბერი: რომელი?
 გოგო (უყვირის): ათია უკვე,
 ათი!
 დედაბერი: დილის თუ
 საღამოსი?
 გოგო: საღამოსი. ორ საათში
 ახალი წელი მოვა.
 დედაბერი: რა მოვა?
 გოგო: ახალი წელი, ახალი!
 დედაბერი: ახალი წელი...
 გოგო: ვიხარია, ბებო, ახალი
 წელი?
 დედაბერი: რაო?

გოგო: ვიხარია-მეთქი?
 დედაბერი: რა უნდა მიხაროდეს,
 გოგო?
 გოგო: ახალი წელი.
 დედაბერი: ახალი წელი?!
 გოგო: ჰო, ვიხარია?
 დედაბერი: რა არის
 გასახარელი...
 გოგო (გაკვირვებული): როგორ
 თუ რა, ახალი წელი მოდის!
 დედაბერი: მერე რა, მოდის და
 მოვიდეს.
 გოგო: დედამ გოზინაყი გააკეთა.
 დედაბერი: რა გააკეთა?
 გოგო: გოზინაყი.
 დედაბერი (ზიზღით): ფიჰ!
 გოგო: რა იყო.
 დედაბერი: რა იცის, გოგო,
 დედაშენმა გოზინაყის...
 გოგო: როგორ არ იცის.
 დედაბერი: დაეწვა?
 გოგო: არა.
 დედაბერი: აბა?
 გოგო: არაფერი, ძალიან
 გემრიელი გამოვიდა.
 დედაბერი: გემრიელი არა, ის...
 გოგო: ნუ იცი რა, ბებო, ეგრე!
 დედაბერი: რა ნუ ვიცი, გოგო,

რა! როდის აქეთია, დედაშენი
გოზინაყს აკეთებდა
საახალწლოდ?

გოგო: რა ქნას აბა, შენ აღარ
შეგიძლია და...

დედაბერი: რაო?

გოგო: შენ აღარ
შეგიძლია-მეთქი.

დედაბერი: ჰო, მე აღარაფერი
შემიძლია, მართო თქვენ ხართ
ამ ოჯახში ყველაფერი...

გოგო: ოო, კარგი რა, ბებო!
(პაუზა)

დედაბერი: ბიჭი რას შვრება?

გოგო: რა უნდა ქნას,
ტელევიზორს უყურებს.

დედაბერი: ენაცვალოს ბებო...
მამაშენი?

გოგო: ისიც.

დედაბერი: ჰა?

გოგო: ისიც ტელევიზორს
უყურებს.

●
ქალი (სამზარეულოდან ეძახის
გოგოს): თიკა, თიკა!

გოგო: რა გინდა, დე!

ქალი: მოდი აქ!

(გოგო სამზარეულოში გადის)

გოგო: ხო, რა გინდა...

ქალი (საყვედურით):

მომეხმარე, გოგო, გავწყდი
წელში, ხომ ხედავ!

გოგო: მითხარი, რა გავაკეთო,
არაფერს მავალე და...

ქალი: გავალე, თორემ... სუფრა
გადააფარე მაგიდას, თეფშები
და დანა-ჩანგალი გავწინდე.

გოგო: გავშალოთ უკვე?

ქალი: აბა, არ გავშალოთ?

თერთმეტი დაიწყო...

გოგო: უი, რა კარგია!

ქალი: ის მწვანე არ გინდა, თეთ-

რი სუფრა გადააფარე... ცელთ-
ფანი არ დაგავიწყდეს, გუგის?

გოგო: შენ ბევრი დაგონა?

ქალი: გოზინაყი მაქვს
დასაჭრელი, ეს ინდაურიც
მთიხარმა მოიხარა... საცივი უნდა
დავიწყო.

გოგო: მერე, მოასწრებ?

ქალი: რას მოგასწრებ თქვენს
ხელში, თითის განძრევა არ
გინდათ არავის!

გოგო: გახსოვს, ბებომ რა
საცივი იცოდა?

ქალი: მეც არ გამომდის
ნაკლები, ნუ გეშინია!

გოგო: კი, შენც კარგი
გამოგდის, მაგრამ...

ქალი: წადი, გოგო, ნუ გაიტლიკე
ენა... მამაშენს დაუძახე, რომ
მიცივებია იმ ტელევიზორს!

კაცი: მეძახდი, გულიკო?

ქალი: ნახე ერთი, ეს ინდაური
თუ მოიხარმა.

კაცი: შენ ვერ ნახავ?

ქალი (გაბრაზებული): მართო მე
ვარ ამ ოჯახში?! გავწყდი ქალი
წელში, აღარ შემიძლია მეტი,
დილიდან ფეხზე ვტრიალებ!

კაცი (მზიარულად): ოქრო ხარ,
გულიკო, ოქრო!

ქალი: ენა კი გაქვს, ნუ გეშინია!

კაცი: კი, მაგრამ მე არ
გაგეზავნე დილას ბაზარში?!
მომეცი ერთი, ჩანგალი...

ქალი: უჯრაშია.

კაცი: გენახა ერთი, რა ამბავი
იყო, არ მეგონა, ცოცხალი თუ
გამოვალწევდი იქიდან. რომ
კითხო, ხალხს ფული არა

აქვსო... რა გინდა, მოხარშულა
უკვე... ფულის მეტი რა აქვთ,
სულ ორ-ორ ინდაურს

ყიდულობდნენ!

ქალი: აი, ამ ლანგარზე ამოიღე და შერე გოზინაყი დამიჭერი.

კაცი: კალენდარში წავიკითხე, მოხარშულ ინდაურს გარეთ გადგმა უხდებაო.

ქალი: გადგი, მერე! ოღონდ ჯერ მარილი მოაყარე.

კაცი: აბა, მარილი?

ქალი: ცხვირწინ არ გიდგას!

კაცი: საღ, ქალო?

ქალი: ხელი თუ არ დაგიღო

კაცმა, ვერ იპოვნე!

კაცი: ჰო, აქ ყოფილა...

ქალი: ძალიან არ გადაამლაშო, შენებურად.

კაცი: იფ, რა ინდაურია!

ქალი: მაგ ფასად ორს იყოიღდა კაცი...

კაცი: ორს არა სამს. იცი, რა სიძვირე იყო?

ქალი: ჰო, კარგი, კარგი. დროზე ქენი და დამიჭერი ეს ოხერი გოზინაყი, მე საცივი უნდა დავიწყო.

●
კაცი: გძინავს დედა?

(**დედაბერი:**) ჰა?

კაცი: არაფერი, გძინავს-მეთქი?

დედაბერი: არა, რა დამაძინებს...

კაცი: ხომ არ გცივა?

დედაბერი: რაო?

კაცი: ხომ არ გცივა-მეთქი.

დედაბერი: არა, არა!

კაცი: თუ გინდა, გულიკოს

ვეტყვი და ჩაის აგიდუღებს.

დედაბერი: რად მინდა ჩაი...

კაცი: არც გშია?

დედაბერი: ჰა?

კაცი (უფრო ხმამაღლა): ხომ არ

გშია-მეთქი!

დედაბერი: აჰ, არა, არა.

კაცი: აბა, არაფერი გინდა?

დედაბერი: რომელი საათია?

კაცი: თერთმეტის ნახევარი, საათნახევარში ახალი წელი დადგება.

დედაბერი: რა დადგები?

კაცი: ახალი წელი!

დედაბერი: ახალი წელი?!

კაცი: ჰო, გულიკო საცივს შეთუბს.

დედაბერი: რას აკეთებს?

კაცი: საცივს.

დედაბერი (ზიზღით): ფიჰ!

კაცი: რა იყო,

დედაბერი: რა იცის გულიკომ საცივის.

კაცი: როგორ არ იცის, შენ არ ასწავლე?

დედაბერი: მე კი ვასწავლე, მაგრამ...

კაცი: კარგი, რა, ნუ იცი შენ ეგრე...

დედაბერი: რა ვიცი, ბიჭო, რა?

კაცი: ჰო, კარგი, კარგი... ესე

იგი, ჩაი არ გინდა, ხომ?

დედაბერი (გაკაპახებული):

ჭირი მინდა მე, ჭირი და სიკვტილი!

კაცი: კარგი რა, დედა, კარგი.

მოდი, ნუ ვინხუბებთ,

ამ საღამოს მაინც ნუ

ვინხუბებთ...

●
ქალი: რა ქენი, გადგი?

კაცი: კი.

ქალი: კატა არ მიეპაროს.

კაცი: კატა არა, ის.

ქალი: ახლა გოზინაყი დამიჭერი.

კაცი: დანა?

ქალი: უჯრაშია. ალესე ცოტა.

კაცი: დედაჩემმა იცოდა კარგი

გოზინაყი...

ქალი (გაცეცხლებული): რას

შვრები, რას! მაგიდა არ უნდა
გადაწმინდო?!

კაცი: ტილო?

ქალი: ყველაფერი ხელში უნდა
მოგაწოდოთ კაცმა!

კაცი: გულიკო...

ქალი (აწვევით): გადამრევენ
მე ესენი, გადამრევენ!

კაცი: მიდი, რა, გულიკო, დღეს
მაინც ნუ ვინჩუბებთ, კარგი? თუ

გინდა, შეგიღიტინებ, გინდა?

ქალი: გაიწი იქით!

კაცი: შეგიღიტინებ, რა
მოხდება?

ქალი (ისტერიული სიცილით):
გაიწი-მეთქი!..

კაცი: ეგრე, შე ქალო, გაიცინე,
ახალი წელი მოდის!

●

გოგო: ბებო გეძახის, ბიჭო, არ
გესმის?!

ბიჭი: აუ, ტელევიზორს
უყურებ, რა!

გოგო: გეძახის, შე დებილო!

ბიჭი: დებილი არა ხარ?

გოგო: შენ იცი, რას გიზამ?..

ბიჭი: აუ, ვაღი, რა!

გოგო (წიკვინებს): დედა! დედა!!!

ბიჭი: მორჩი, ეხლა!

დედაბრის ხმა: გიოო!

გოგო: აგე, გეძახის, ხო გაიგე!

ბიჭი: გააჭირა საქმე...

●

ბიჭი: რა გინდა, ბებო, რა!

დედაბერი: მოხვედი, შვილო?

ბიჭი: ჰო, რა გინდა.

დედაბერი: მომეცი აბა, შენი
ხელი...

ბიჭი: ეეე, კარგი რა, ბებო!

დედაბერი: მომეცი, ბიჭო, რა
მოხდება...

ბიჭი: აბა...

დედაბერი: გენაცვალოს ბებო...

ჩემო ვაჟკაცო, ჩემო იმედო...

ბიჭი: კარგი, რა, ბებო!..

დედაბერი: რატომ, შვილი...

რატომ არ გიყვარს ჩემი

მოფერება, ბებერი რომ ვარ,

იმიტომ? ვინ მყავს შენს ძეგს,

გენაცვალოს შენ ბებო...

ბიჭი: აუ, ბებო, რაა!

დედაბერი: აი, ერთხელაც

გაკოცებ, ერთხელაც და მეტი

აღარ... (ჰკოცნის).

ბიჭი: კარგი, წავედი...

დედაბერი: რომელი საათია?

ბიჭი: თერთმეტია უკვე. ერთ

საათში ახალი წელი იქნება.

დედაბერი: რა იქნება?

ბიჭი: ახალი წელი.

დედაბერი (გაკვირვებული):

ახალი წელი?!

ბიჭი: ხო, რა იყო.

დედაბერი: არაფერი, არაფერი...

ბიჭი: კარგი, წავედი, მაშინ...

დედაბერი: მოიცა... ჩამოჯექი

ცოტა ხანს, რაღაც უნდა

გითხრა...

ბიჭი: რა უნდა მითხრა.

დედაბერი: ჩამოჯექი, რა

მოხდება...

ბიჭი: აუ, ტელევიზორს

უყურებ, რა!

დედაბერი: დაჯექი, ბიჭო, არ

გაგეჟცევა ის ტელევიზორი.

ბიჭი: აბა, დაჯექი...

დედაბერი (პაუზის შემდეგ):

შვილო, პაპა გახსოვს?

ბიჭი (ჩაფიქრდება): პაპა?

დედაბერი: ჰო.

ბიჭი: ისე, ბუნდოვნად...

დედაბერი: მაინც, რანაირად?

ბიჭი (პაუზის შემდეგ): მახსოვს,

ერთხელ, ახალი წელი იყო და

გარედან კარზე დააკაკუნა...

დედაბერი (თითქოს ამხნევებს):

ჰო, ჰო!

ბიჭი: ჩვენ რაღაც ვკითხეთ, ვინ არისო თუ რაღაც... თან სულ გვეცინებოდა...

დედაბერი: მერე?

ბიჭი: მერე შემოვიდა, შემოტანა დიდი ლანგრით ხილი, კანფეტები, ტკბილეული...

კანფეტებს იატაკზე ფანტავდა და თან ამბობდა: შემოვლვი ფეხი, გწყალობდეთ ღმერთით!..

დედაბერი (გამოცოცხლებდა):

ფეხი ჩემი — კვალი

ანგელოზისო?

ბიჭი: ჰო, ფეხი ჩემი, კვალი ანგელოზისო.

დედაბერი: მერე, მერე?

ბიჭი: მერე ხელში ამიყვანა.

თოვლის სუნი ჰქონდა...

დედაბერი (ხმის კანკალით):

თოვლის სუნი?

ბიჭი: ჰო. შენ ხომ არ გცივა?

გინდა, დედაჩემს ვეტყვი და ჩაის ავიღულებს.

დედაბერი: არა, არ მინდა.

ბიჭი: არც გშია?

დედაბერი: არა, არაფერი მინდა...

ბიჭი: წავალ მაშინ...

დედაბერი: წადი, შვილო, წადი...

●

ქალი: თიკა!

გოგო: რა იყო?

ქალი: გადააფარე, შვილო, სუფრა?

გოგო: კი. თუფშებიც დავაწყვე, დანა-ჩანგალიც...

ქალი: ხომ დაწმინდე, დედიკო?

გოგო: როგორ არა!

ქალი: მარილი? მარილი ხომ არ დაგავიწყდა?

გოგო: არა.

ქალი: ყოჩაღ! აბა, მომეხმარეთ ახლა ყველანი, შენ ესენი ვაიტანე, მამაშენი პურს დაჭრის.

კაცი: ღვინო არ ჩამოვასხა?

ქალი: ღვინოც წამოასხიოდა პურიც დაჭერო.

კაცი: რომელი საათია?

ქალი: თორმეტის ნახევარია უკვე. დედაშენი არ გამოვია სუფრასთან?

კაცი: ვეტყვი, რა ვიცი...

ქალი: ძალიან შეეხვეწე, იცოდე.

კაცი: ეჰ, ხომ იცი, რანაირი ქალია...

ქალი (გაცხარებით): შენი ჭირიმე, ოღონდაც ახლა შეიკავოს ყველამ თავი, ოღონდაც ახლა ნუ ვინხუბებთ და თუ გინდა, მომკალით!

●

ქალი: რაო, არაო?

კაცი: ეჰ, გამანებე თავი...

ქალი: ეს ახალი წელი თუ არ ჩაგვაშხამა, ისე როგორ შეიძლება!

(ტელევიზორიდან ისმის საახალწლო გადაცემის საზეიმო ხმები.)

კაცი: რომელი საათია?

გოგო: თხუთმეტი წუთი აკლია!

კაცი: მიდი, ბიჭო, უთხარი, იქნებ შენ მაინც დაგიჯეროს.

ქალი: მიდი, შვილო, მიდი. ხომ იცი, მაგას ამ ოჯახში შენს მეტი არავინ უნდა!

●

ბიჭი: ბები...

დედაბერი: უი, მოხვედი, შვილო!

ბიჭი: ჰო, მოვედი...
დედაბერი: მოდი, გენაცვალე, მოდი, აი, აქ ჩამოჯექი!
ბიჭი: მითხარი, ბები, გიყვარვარ?
დედაბერი: რაო?
ბიჭი: გიყვარვარ-მეთქი?
დედაბერი: მიყვარხარ, შე ცივანო, აბა, არ მიყვარხარ?!
ბიჭი: ძალიან გიყვარვარ თუ ისე, რაა...
დედაბერი: ჰა?
ბიჭი: ძალიან გიყვარვარ-მეთქი?
დედაბერი: ძალიან, შვილო, ძალიან. ვინ მყავს, მე საწყალს, შენს მეტი?
ბიჭი: მართლა?
დედაბერი (გაკვირვებული): მართლა, აბა, ტყუილადა?
ბიჭი: მაშინ ადექი ეხლა და წამოდი!
დედაბერი: რაო?
ბიჭი: წამოდი-მეთქი.
დედაბერი: შენც კარგი მამამაღლი ხარ, ნუ გეშინია!
ბიჭი: აუ, კარგი რა, ბებო!
დედაბერი: რა კარგი, შვილო, რა კარგი!
ბიჭი: სადაცაა ახალი წელი დადგება, წამოდი რა, ვეხვეწები!
დედაბერი: დედაშენმა გამოგაგზავნა?
ბიჭი: წამოდი და გაკოცებ, გინდა?
დედაბერი: რაო?
ბიჭი: გაკოცებ-მეთქი!
დედაბერი: რას ამბობ, ბიჭო?!
ბიჭი (კოცნის): აჰა!
დედაბერი (გული აუჩუყდება): შენ რას გეტყვი, მე შენ...
ბიჭი: აუ, რა გატირებს ბებო!
დედაბერი: ჰა?
ბიჭი: რატომ ტირი...

დედაბერი (ტირის): არ უტირიო...
ბიჭი: კარგი, ჰო, კარგი, დაწყნარდი.
დედაბერი (სლუკუნით): გენაცვალის ბებო...
ბიჭი: ეხლა წამოხველ!
დედაბერი: ოხ, შე ცივანო, შე ცივანო!
ბიჭი: ადექი, აბა, ადექი
დედაბერი: დამაცადე...
ბიჭი: რაღა უნდა დამაცადო, საცაა თორმეტი შესრულდება!.. (მხიარულად) თუ გინდა, ხელში ავიყვან, გინდა?
დედაბერი (შეშინებული): არა, არა!
ბიჭი (მტკიცედ): ავიყვან!
დედაბერი: უიმე, დამსვი, ბიჭო!!!
ბიჭი: ხელი კარგად მომხვიე!
დედაბერი: დამსვი, შე მამამაღლო, არაფერი იტკინო!

ბიჭი (მხიარულად): ესეც ბებო! **ქალი:** გაგიყდი, ბიჭო?!
ბიჭი: რომელი საათია?
გოგო: ჩქარა, ჩაქარა!
კაცი: ჩასვი სავარძელში, რამდენ ხანს უნდა გეჭიროს?!
ბიჭი: დაჯექი, ბები... აი, ასეე! **შამპანური გავხსნა?**
გოგო: ჩქარა-მეთქი!
(შამპანურის ბოთლის გახსნის ხმა)
ქალი: ჭიქები, ჭიქები!
ბიჭი: აუ! აუ!!!
გოგო: აი, დაიწყო!
კაცი: ტელევიზორს აუწიეთ! ისმის „მრავალქამიერი“ და თოფების შორეული ბათქაბუთქის ხმა.
ქალი: აბა, მიუჭახუნოთ!
კაცი: გაგვიმარჯოს, მრავალ

ახალ წელს დაგვასწროს! დედა,
ვილოცავ, მრავალს დაესწარი...

გოგო: ვილოცავ, ბებო!

დედაბერი: თქვენც ვილოცავთ,
შვილებო...

ქალი: აბა, დავლიოთ და გადავ-
კოცნოთ ყველამ ერთმანეთი!

კაცი: მოდი, გულიკო...

ქალი: აკოცეთ, ბებოსაც აკოცეთ!
დედაბერი: გენაცვალათ ბებო...

(სიცილი, კოცნის ხმები)

ქალი: ახლა ერთმანეთი გადა-
კოცნეთ და ამ ახალი წლიდან

ალარ გავიგონო თქვენი ჩხუბი!

გოგო: მოდი, ე!

ქალი: ეგრე, აი, ეგრე!.. მოდი,
თიკა, ვაკოცო... შენც, შვილო...

ბიჭი: ბებოს?

ქალი (სიცილით): აჰა, ბებოსაც!

დედაბერი: იცოცხლეთ,
შვილებო, გაიხარეთ. მრავალს

დაესწარით სულ ჯანმრთელად,
ბედნიერად, სიხარულით.

ვიყვარდეთ ერთმანეთი...

ფეხბედნიერი ყოფილიყოს ეს

ახალი წელიწადი ჩვენი

ოჯახისათვის, ბარაქა და

დოვლათი მოგვცეს ღმერთმა...

წმინდაო გიორგი, გადმოხედე

შენის მოწყალე თვალთ ჩემს

შვილებს, შვილიშვილებს,

გამიმრავლე, გამიღორძინე...

ქალი: ასე არ ჯობია?

დედაბერი: ჰა?

ქალი: ასე არ ჯობია-მეთქი?

დედაბერი: რა ჯობია ასე?

ქალი: ტკბილად ყოფნა...

დედაბერი: მერე, მე შეუბნები,

მაგას?!

ქალი: აბა, ვის ვუთხრა?

დედაბერი: შენს თავს უთხარი!

**ქალი (ტირილს აღარაფერი უკ-
ლია):** რა ვუთხრა ჩემს თავს, რა!

კაცი: გულიკო!

ქალი: ჰო, რა ვუთხრა!

კაცი: რა ვუთხრე, გულიკო, მე
შენ?

ქალი: ვაიმე, ვაივადეო, ახლაც
მე ვარ დამნაშავე?

ბიჭი: აუ, არ იჩხუბოთ, რა!

ქალი: გაგწყდით წელში,

დალიდან ფეხზე უტირალვო,

ჩემი მომხმარე არავინაა, სახლი,

სამსახური, სარეცხი, შინ და

ვარეთ... პურს არ მოგიტანს

არავინ, პურს!

გოგო: დედა!

ქალი: ხომ ხედავთ, რას

დავემსგავსე!

დედაბერი: არც წინათ
ყოფილხარ დიდი მზეთუნახავი...

გოგო: ბებო!

ქალი: ეგეც მე ვარ? (კაცს)

რატომ მაგას არ აჩუმებ,

მითხარი, რატომ არ აჩუმებ?

დედაბერი: ნეტავი ფეხი

მოვტეხოდა და ჩემს ოჯახში არ

შემოსულიყავი...

ბიჭი: აუ, ბებო, რაა!

კაცი: კარგი რა, დედა, კარგი, ნუ

ჩამაშხამეთ ეს ახალი წელი!

დედაბერი (დამცინავად): ჰო,

გაუსწორე კული, გაუსწორე!

ქალი (ყვირილით): მომაშორეთ

ეს გამოყრუებული დედაბერი,

თორემ არ ვიცი, რას ვიზამ!

კაცი: გულიკო!

ბიჭი: აუ, დედა, რაა!

დედაბერი (ბიჭს): წამოდი,

შვილო, წამიყვანე ჩემს

ოთახში... ახია ჩემზე, ახი...

კაცი: რა არის ეხლა ეს, რა!

ქალი (ტირილით): დაიწვას ჩემი

გაჩენის საათი...

გოგო: კარგი, დედიკო,

დაწყნარდი.

კაცი: გამორთე, გოგო, ეს ოხერი ტელევიზორი!

●
ბიჭი: აუ, ბებო, არ იტირო, რა!..

დედაბერი: (საკმაოდ მხნედ):

არა, შვილო, არ ვიტირებ და დედაშენის ჯიბრზე არც მოკკვლები... მომეცი ხელი!

ბიჭი: თღონდ არ იტირო, კარგი?

დედაბერი: ჰო, ჩემო ვაჟკაცო,

ჩემო იმედო... გენაცვალოს ბებო... რა მითხარი, რისი სუნი ჰქონდაო?

ბიჭი (დაიბნევა): რა სუნი?!

დედაბერი: ხელში რომ ამიყვანა, თოვლის სუნი ჰქონდაო, შენ არა თქვი?

ბიჭი: ა, პაპას?

დედაბერი: ჰო.

ბიჭი: კი, თოვლის სუნი ჰქონდა.

დედაბერი: რაო, რას ამბობდა?

ბიჭი: შემოვდგი ფეხი,

გწყალობდეთ ღმერთი, ფეხი

ჩემი კვალი ანგელოზისო.

დედაბერი: კვალი ანგელოზისო?

ბიჭი: ხო, კვალი ანგელოზისო...

არ იტირო ეხლა, არ იტირო!

დედაბერი: არ ვიტირებ, ნუ გეშინია.

ბიჭი: გინდა, აქ გამოგიტან საჭმელს?

დედაბერი: რაო?

ბიჭი: საჭმელს გამოგიტან-მეთქი.

დედაბერი: არა, არაფერი მინდა.

ბიჭი: არც ჩაი?

დედაბერი: ჰა?

ბიჭი: ჩაი არ უნდა? მე თვითონ ავიდულებ და მოგიტან.

დედაბერი: არა, შვილო, არა...

ბიჭი: რას იზამ აბა, დაიძინებ?

დედაბერი: რაო?

ბიჭი: დაიძინებ-მეთქი?

დედაბერი: კი შვილო, კი...

დავიძინებ, აბა, რას ვიზამ...

კვალი ანგელოზისო?

ბიჭი: ხო. დაიძინე.

დედაბერი: და სიცივის სუნი

ჰქონდა, არა?

ბიჭი: ხო, სიცივის. წაუალ მე,

კარგი?

დედაბერი: წადი, შვილო, წადი...

ბიჭი: დაიძინე, იცოდე!

დედაბერი: დავიძინებ, აბა, რას

ვიზამ.

ბიჭი გაეა და ოთახში

სიჩუმე ჩამოწვება. გარედან

კანტიკუნტად ისმის სროლის

ხმა – ეშხში შესულ

ბიჭებს ახალი წლის

დადგომა უხარიათ.

დასასრული